

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Objiciunt Novatores Celestinum vices suas mandasse Cyrillo coactam Synodum Ephesinam. Objectio illa exploditur auctoritate Actorum Synodi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

legatio, quæ Metropolitæ & Patriarchis præesse debebat, duobus Presbyteris sine Episcopo, qui caput esset legationis, imponeretur. Si quis opponat epistolæ synodice Concilij subscripsisse Episcopos ordine, *Osius ab Hispania, Iulius Romæ per Archidamum & Philoxenum, Protogenes Sardicæ*, unde colligi videatur solos Archidamum & Philoxenum legationis munere ornatos, respondendum mihi videtur id factum eodem consilio quo Flavianus Philippensium in Macedonia Episcopos sententiæ à Synodo Ephesina latæ adversus Nestorium subscripsit, nulla mentione facta legationis quam à Ruffo Thessalonicensi Episcopo & à synodo Illyriciana susceperat: *Flavianus Philippensium Episcopus unâ cum sancta synodo decernens subscripsit*. At qui actione prima Concilij Flavianus dicitur vices gessisse Ruffi Thessalonicensium Episcopi, qui morbo detentus, ad synodum accedere non potuerat.

II. Scilicet eum ordinem servabant patres, ut Episcopi legationis suæ literas proferrent in ipso Concilij exordio; unde constare poterat an suo tantum vel etiam alieno nomine sententiam ferrent. quod in Acta referebatur; quemadmodum superius adnotavimus ex Concilio Carthaginensi, & nunc ex Concilio Ephesino. Deinde suo tantum nomine subscribebant, minus sollicitos se de legatione imposita præstantes, quia jure proprio suffragium ferre sibi liberum esse dicebant. Hunc ordinem tenuit Osius: qui veteris legationis jure fretus, quæ fortasse renovata erat à Iulio, satis habuit nomen proprium inscribere; de cujus munere aliunde constabat. At verò Archidamus & Philoxenus Presbyteri, quibus nulla ratio suffragabatur alia, præter legationem, cur synodo interessent, Iulij nomine subscripserunt. Ceterum, quàm alienus esset Osius à minuenda sedis apostolicæ dignitate & auctoritate, inde constat manifestissimè, quòd eo referente, in hoc ipso Sardicensi Concilio de appellationibus dejectorum Episcoporum ad Episcopum Romanum ex tota Ecclesia deferendis, & de Legatis ad judicia retractanda mittendis, sancitum est, eoque subscribente patres Concilij omnia negotia ad sedem apostolicam tanquam ad caput Ecclesiarum referenda esse professi sunt. Itaque ex Osij scriptis de Osij gestis judicium feratur, & de læsa apostolicæ sedis dignitate illius acerrimus vindex nullo modo periclitabitur.

III. Cùm Synodus secunda Oecumenica, ex solis Orientis Episcopis conflata, nullis ornata fuerit Romanæ Ecclesiæ Legatis, non est quòd de eorum confesso disputemus. Relatione ad Romanam Ecclesiam totiús-

que Occidentis synodum facta, atque mutuo Orientis & Occidentis consensu, Macedonij hæresis ceteraque pravorum dogmatum pestes extinctæ sunt, & Concilium illud Oecumenici auctoritate per universam Ecclesiam celebratum est.

IV. In tertia Synodo Oecumenica seu Ephesina extat splendidissima legationis exemplum. Cyrillus Alexandrinus vices agens Celestini, tresque alij sibi adjuncti Legati à Celestino ad synodum missi, huic ornatissimo Concilio præfuerunt. Nestorius Constantinopolitanus Episcopus admissa societate quadam naturæ divinæ in Christo, personæ unitatem perfidè inficiabatur. Ea de re monitus à Cyrillo, eò prorupit audacia, ut Romanis auribus hanc blasphemiam ingereret. Disputatione tota ad Celestinum delata, ille Concilium Romanum contrahit, Nestoriumque universalis Ecclesiæ communiōne multat, nisi intra decem dies à die conventionis numerandos scripto sacrilegam novitatem condemnet. Sed quia præsentiam suam necessariam videbat Celestinus ad sententiæ executionem, ob gratiam qua Nestorius apud aulicos flagrabat, vices suas Cyrillo Alexandrino delegavit. *Et quia nostra*, inquit ille, *in tanto negotio propemodum præsentia necessaria videbatur, vicem nostram propter marina & terrena spatia ipsi sancto fratri meo Cyrillo delegavimus, ne morbus iste longitudo occasione grassetur*. Ad ipsum verò Cyrillum literis datis, non solum vicem suam illi, sed etiam locum, & sedis suæ auctoritatem mandavit: *Quamobrem nostræ sedis auctoritate adscita, nostræque vice & loco cum potestate usus, ejusmodi, non absque exquisita severitate, sententiam exequaris*. Hanc legationem Cyrillus avidè arripuit, ut majori pondere Nestorium dejiceret, & perfidiam sacrilegam ulcisceretur. Itaque synodo Ægyptiacæ Dioceseos Alexandria coacta, ex ejus sententia Nestorium per epistolam synodicam contestatur, unâ cum Synodo Romana cui Celestinus præfuit, ut juxta tempus à Pontifice definitum resipisceret. Ipsa quoque synodus Ephesina Celestinum vices suas Cyrillo commississe docuit in relatione ad Imperatores.

V. Ista quidem urunt Novatores. Sed excipiunt vices suas mandasse Cyrillo Pontificem ante coactam synodum Ephesinam. Verum illà à Theodosio indictâ, coactam quoque Romæ à Celestino alteram synodum Occidentalium Episcoporum, in qua, priore contra Nestorium confirmato decreto, alias literas ad synodum Ephesinam Celestinus dedit per Arcadium & Projectum Episcopos & Philippum Presbyterum, qui ejus præsentiam supplerent, *αὐτὰ πρὸς τοὺς τρεῖς παρὰ*

e. 3. Concil. Sardic.

Epist. synod. Concilij Sardic. ad Iulianum.

Vide infra cap. 20. Iulius libel. 8. & cap. 21. §. 11.

Cyrrillus ep. ad Romanos.

Celestinus ep. ad Cyrillum.

Ep. synod. Concilij ad Imperatorem.

oīas, ut loquuntur patres in eadem relatione. Quamvis ergo Vicarius Celestini Cyrillus fuerit ante synodum Ephesinam, attamen in ipsa synodo alij fuerunt Legati. Quod ipse quoque faterur Celestinus in epistola ad Theodosium Augustum: *Huic synodo quam esse iussistis, nostram presentiam in his quos missimus exhibemus.* In epistola quoque ad synodum: *Direximus, inquit, pro nostra sollicitudine sanctos fratres & sacerdotes nostros unanimes nobis & probatissimos viros Arcadium & Projectum Episcopos, & Philippum Presbyterum nostrum, qui iis que aguntur intersint, & que a nobis antea statuta sunt exequantur.* Vnde, ut ex iure hoc quoque addamus, posteriorem procuratorem dando, priorem prohibuisse videtur. Quæ regula tamen sic intelligitur, si res sit integra. Lire enim contestata, qui procuratorem dedit, eum mutare non potest, nisi causa cognita. In hoc autem negotio Cyrillus legatione usus Nestorium scripto monuerat. Quid autem tergiversamur? Imò & synodo quoque Ephesinæ ante trium Legatorum adventum, non solum ex prerogativa sedis suæ, sed etiam vice Celestini præfuerat. Legantur Acta: *Considentibus in sanctissima Ecclesia, que appellatur Maria, religiosissima & sanctissimis Episcopis, Cyrillo Alexandria, qui & Celestini quoque sanctissimi sacratissimeque Romane Ecclesie Archiepiscopi locum obtinebat, & Iuvenali Hierosolymorum &c.* Quin etiam post adventum Arcadij & sociorum, Celestini locum obtinere dicitur Cyrillus in Actis. Neque injuriâ, cum sciret delegatam sibi à Celestino sedis apostolicæ auctoritatem, ad executionem sententiæ contra Nestorium in Romana Synodo latæ; de quo negotio agebatur in Concilio Ephesino.

VI. Si quis autem scrupulosè inquireat, an jure Alexandria sedis, cui secundus locus in Ecclesia competeat secundum canones, & absente Romano Pontifice primus, an verò vicario nomine synodo præfideret, respondebo, nomine Pontificis primum obtinuisse locum. Conjuncti quidem erant duo illi dignitatis gradus in persona Cyrilli, sed confusi non erant; quia synodus Oecumenica Pontificis Romani præsentiam & auctoritatem exigebat, quæ à Cyrillo supplebatur. Is autem se ipso prior erat & posterior, ratione habita utriusque sedis. Vnde in inscriptione epistolæ ad synodum Ephesinam datæ ab Episcopis Constantinopoli repertis, Celestinus Cyrillo præfertur; id est, Cyrillus ipse, agens vicario nomine, antecedit Patriarcham Alexandrinum. Quare Episcopi provinciarum Macedonia, Helladis, Thessalia, utriusque Epiri veteris & novæ, & insulae Cretæ, scripto sententiam suam promentes

in Concilio Chalcedonenfi, non dubitarunt asserere primæ synodi Ephesinæ præfides fuisse Celestinum apostolicæ sedis Episcopum, & Cyrillum Alexandrinæ. Imò verò synodus Chalcedonenfis hoc ipsum profiteatur in definitione fidei: *ἡς ἡγέμενος οἱ ἀζιβάται τῶ μνήμῳ Κελεστίνου ὁ τῆς Ρωμῆων, καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος.* Idem quoque testatur Marciani Edictum Act. III. Concilij Chalcedon. cap. IV. & XII. Quod adeo constans est apud ipsos quoque schismaticos, ut, teste Balsamone, Patriarcha Alexandrini sacra celebrent cum Phrygio, cujus ferendi privilegium Celestinus Cyrillo communicavit; qui eo capitis ornamento instructus, Ephesinæ synodo vice Papæ præfedit, & Nestorium condemnavit. *Cum non posset, inquit, Celestinus adesse Ephesi, & judicare Nestorium, visum est ut sancto Cyrillo à Celestino permitteretur huic synodo præfidere. Ut itaque constaret eum habere jus & auctoritatem Papæ, sedit cum Phrygio, & condemnavit Nestorium. Ab eo ergo tempore cum eodem Phrygio sacrificant & præcedunt Patriarchæ Alexandrini.*

VII. Aliquis fortasse petet, cur Cyrillo tres alios Legatos adjunxerit Celestinus, & in quo verberaretur, si quod intercedebat inter eos discrimen. Sed illi quaestioni facillè satisfieri potest. Etenim Theodosius Imp. à Nestorij fautoribus circumventus, disfidium in Ecclesiam invecum Cyrillo imputabat, qui contentionibus ex invidia adversus Nestorium accensis, pacem Ecclesie turbasset. Itaque literis ad omnes universæ Ecclesie Metropolitanos datis synodum generalem indixit, quò se illi conferrent cum aliquot provinciæ suæ Episcopis. Quare necessarium omnino fuit ut Celestinus alios præter Cyrillum Legatos mitteret, qui posteriores curas ad generalem synodum deferrent, & Cyrilli anathematismos confirmarent. Accesserunt ergo Legati cum mandato exequendæ suffragis suis sententiæ contra Nestorium à Celestino in secunda Romana Synodo iterum latæ. *Propterea & ego quoque, inquit Projectus Episcopus, auctoritate legationis apostolicæ sedis, unâ cum fratribus sententiæ executor existens, desinio.* Vnde confurgit differentia quædam inter Cyrillum & ceteros Legatos. Etenim ille non mittebatur à Celestino, sed vices ejus suæ auctoritati ordinariæ adjunctas susceperat, & proprio jure atque ascititio censebat. Quod plenius erat & ulterius quàm esset jus Legatorum. Etenim Cyrillus vices Celestini obtinens, respondebat in hoc negotio ei qui locum Præfidis tuebatur jussu Principis aut Præfecti pratorio; qui omnia administrabat eodem jure quo Præses, si adesset. At verò

Quid si Phrygium, vide lib. 8. c. 6. §. 7.

Theod. Balsamone Tit. viij. Nomen can. c. 1.

Concil. Ephes. 1. AG. 1.

l. 10. de leg. 2. l. 10. de leg. 2. c. 10.

lib. 1. Concil. 1. 1. 1.

Vide Concilium Oecumenicum Constantinopolitanum, l. 1. c. 1. de leg. 2. c. 10.

Concil. Ephes. 1. AG. 1.